

(דף סב ע"א) עלה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' ההוא חוט האסחר עלה, והאי נקודה אית לה רישא ואמצעיתא וסופא, ואתעבידת תלת יודין יי"י, דסלקין לתלתין, וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט י', והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהי"ם, ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (וירא אלהי"ם את כל אשר עשה, דאיהו רוא וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בלבת דאורייתא ודא איהו פי יום נקם בלב", ובהון פועלים ארבעין ותריין אתוון דיהו"ה, ורוא דמלה פתחו לי שערי צדק אב"א ב"ם אודה י"ה, וכלהון אתפלילין בבאר שבע, דא אב"ג ית"ץ וחברוי).

אמר ליה מארי מתניתין, רבי רבי פמה תקיפין אבנין דזריקת, דאזדעזעו בהון שמיא וארעא, וחייון ובעירן ועופין בלהו ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא וקירא ומלאכין ואופנים בלהו אזדעזעו מאבנין דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו חד.

נפאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין בצלותיה, בארבע עלותין עם עלותא דמוסף, דעליהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר בה (בראשית כח כב) והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהי"ם, דאיהי מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה, דאיהו דיוקנא דיליה.

ואלין אבנין בלהו חד, מלכות קדישא איהי מסטרא דשמאלא, אתמר בה (שם כה א) אבן שלמה וצדק יהיה לה, והאי איהי (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא דהות לטור רב ומלאת כל ארעא, מאי ומלאת כל ארעא, אלא בגינה אתמר (ישעיה ג ו) מלא כל הארץ כבודו, ועלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת שבעה עינים, דאינון שבעה רועין קדישין, ואינון שבוע דכורין ושבוע נוקבין, בלהו כלילן בה ורוא דמלה שבעה ושבעה מוצקות.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקירטא ואתעבידו בלהו חד, הדא הוא דכתוב (שמואל א ו יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד, דבהון שבח דוד לקודשא בריה הוא ואמר (דה"א א כט) לה יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן הנחל דאיהו יסוד ח"י עלמין, וכד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות קדישא, אתעבידו בה חד, וטבע במצחא דפלישתאה וקטיל ליה.

ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, וכד שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפומא צריך למעבד לון בה בלהו אחד, דבזמנא דינצח בה קודשא בריה הוא כל אומין דעלמא יתקנים בהון פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה ודאי דא שכני"ה, דהכי סליקת בחושבן שפ"ה, בגין הכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידך, ולאמלכא לה עליהו ביזמין דמלכא משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה.

זכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דנדאי איהי אמונה דישראל, ואיהי יחודא דקודשא בריה הוא, ובה מיחדין ישראל לקודשא בריה הוא תרין זמנין בכל יומא, וזכאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) ויניחוהו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי גין סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעייתא, איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

רבי רבי קום אסחר להאי קירטא, ואקף ואסחר לה בשפה דילך, בהאי אבנא דאיהי כלילא (ג"א מוכלל ומעוטר) מפל אבנין דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (ד' טו ע"ב) מוכללת ומעוטרת באות ברית, ובאות השבת, ובאות דלמין טבין, ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באעפשא, ודא פריכו דרצועה דתפלה דיה, דבה הוה קדמאין פורכין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה, דהינינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, בגין דתהא רחמא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו כליל תלת אבהן, התיר ההוא פריכו דילה, ואמר פרוך שם פבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למחוי איהי סגולת מלכים, בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ך סגולת"א, ואזל"א לשריא בתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעייתא, דאיהו ספר תורה כליל חמשה חומשי תורה, ואתעבידת תנא על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתנון ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג ז, פלהו זינין אינון חד ועשרין, לקבל חד ועשרין אזפרות דתפלין דרישא, ולקבליהו חד ועשרין אזפרות דתפלין דיה, דסלקין פלהו ארבעין ותריין, לקבל שמא דמ"ב, תנא איהי י' על רישא דז', גופא דילה ו', וספר תורה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שבועי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו פתר פהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתיהיבת אורייתא אתקריאת פתר תורה וימינא איהו פהנא, מסטריה איהו פתר פהונה, ועמודא דאמצעייתא איהו מלה, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד פהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערין לויים כגוונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשאה בעלותא, צלותא איהי כקרפנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות כנגד תמידין תקנום, תא חזי קרפנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסיה, אית קרפנא דהוה מקרבין ישראל, וכתנא הוה קריב קרפנא דלהו.

קרפנא קדמאה, קרפנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הוה זכין הוה נחית דיוקנא דארי"ה והוה מקבל קרפנא, ודא מיכא"ל דדרגיה חס"ה, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרפנא (שמות כב ל) לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרפנא, ודא איהו פלב דאמר הוה עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים במשמרה

תננינא דליליא, אינון צווחין ונבחיין ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם תמות,
דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

קרפנא תננינא לקבל שו"ר, דאתמר ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז וגומר, ולקבליה צלותא
דמנחה, דאמר דוד עלה (תהלים קד יד) מצמיח הציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב
ש, ואנון ע"ב נשמח, דאינון לבושין לע"ב נשמחן עלאין, פגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה,
ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם אברים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא דאורייתא.

ולעולם כל קרפנין שחיטתן בצפון, בגין דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), (ס"א ודא יצר הרע,
ובגין דלא יהא צריף מנשמתא דילך) (ס"א דלא יסריף נשמתא דילך האכילהו קרפנא, לקיימא
ביה) (משלי כה כא) אם רעב שונאך האכילהו לחם, ואם צמא הנשקהו מים, ולבתר דאיהו נטיל דמא
דקרפנא, לא יטול מדילך) דמתמן תהוא דאושיד דמא, מלחך תהוא דמא דבעירן ובגין דא לא
צריף לכסאה לה מניה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא הנשקהו מים
ולבתר דאיהו